

Осмилення отриманої інформації відбувається пізніше, при більш високій пізнавальній активності об'єкта.

5. Для досягнення мети інформаційно-психологічного впливу в гібридній війні використовується весь існуючий арсенал: маніпулювання, дезінформування, залякування, поширення чуток. Ініціювання агресивних станів об'єктів впливу.

6. Основними інструментами інформаційно-психологічного впливу є засоби масової інформації: друк, радіо і телебачення, мережа Інтернет.

Література.

1. Шевчук П. Інформаційна війна Росії проти України: як їй протидіяти / П.Шевчук // Демократичне врядування. Науковий вісник. – 2014. – № 13. – С. 1-11.

2. ТОП-7 цитат Путіна об Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://politiko.ua/blogpost69917>.

3. Зброя Третньої світової війни [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.personal-plus.net/forum/read.php?1,27794>.

4. Дашук С. Россия использует психотронное оружие на Востоке Украины [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uapress.info/ru/news/>

5. Присяжнюк Д. М. Застосування маніпулятивних технологій з боку Росії в ЗМІ України (на прикладі Криму) [Електронний ресурс] / Д.М. Присяжнюк. – Режим доступу : <http://vuzlib.com/content/view/1108/23>.

6. Мерзлюк Ю. Б. Кримський конфлікт: російсько-український інформаційний простір [Електронний ресурс] / Ю. Б. Мерзлюк. – Режим доступу : <http://kgimv.nau.edu.ua/images/Konferentsiya.pdf>.

7. Горбань О.Ю. Інформаційна війна проти України та засоби її ведення / О.Ю.Горбань // Інформаційні технології. Вісник НАДУ. – 2015. – № 1. – С. 136 – 141.

8. Саенко О.Г. Механізми інформаційно-психологічного впливу в умовах гібридної війни / О.Г.Саенко // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. – 2015. – № 1. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadm_2015_1_11

БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ У ОБОРОННОМУ СЕКТОРІ

В.М. Токарев, кандидат юридичних наук доцент

Харківський національний університет Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба

Антикорупційна реформа на сьогодні залишається одним з ключових завдань влади в Україні. У сфері запобігання корупції за останні роки закладено достатньо міцний фундамент нормативно-правової антикорупційної бази.

Корупція (від лат. corrumpere – псувати) – протиправна діяльність, яка полягає у використанні службовими особами їх прав і посадових можливостей для особистого збагачення; підкупність і продажність громадських і політичних діячів. Розгорнуте визначення містить ЗУ «Про засади запобігання і протидії корупції».

Корупційним правопорушенням вважається умисне діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 4 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність.

Корупції може бути схильна будь-яка людина, що володіє дискреційною владою – владою над розподілом якихось ресурсів, що не належать йому, на свій розсуд (чиновник, депутат, суддя, співробітник правоохоронних органів, військовослужбовець, адміністратор, екзаменатор, лікар тощо).

Види корупції:

Хабарництво – отримання особою в будь-якому вигляді винагороди (хабара) за виконання чи невиконання в інтересах того, хто дає хабара, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового стану.

Розкрадання – умисне незаконне обернення певним способом чужого майна на свою користь або користь інших осіб із корисливих мотивів з використанням посадового становища;

Шахрайство – поведінка, націлена на обман або введення в оману приватної або юридичної особи з метою особистої вигоди або вигоди третьої сторони;

Вимагання – примушування приватної або юридичної особи сплатити гроші або надати інші цінності в обмін на певні дії або бездіяльність; Зловживання – зловживання владою або посадовим становищем, перевищення влади або посадових повноважень та інші посадові злочини, що вчиняються для задоволення корисливих чи інших особистих інтересів або інтересів інших осіб;

Кумівство – перевага у наданні грошових коштів або іншого майна, переваг, пільг, послуг, нематеріальних активів наближеним особам, родичам та ін.

Причини виникнення корупції: двозначні закони, нестабільна політична ситуація в країні, відсутність сформованих механізмів взаємодії інститутів влади, залежність від політики правлячої еліти, професійна некомпетентність бюрократії, кумівство та політичне заступництво, відсутність єдності в системі виконавчої влади, низький рівень участі громадян в контролі над державою.

Протидія корупції ґрунтується на таких основних принципах: верховенства права; законності, системності; комплексності; об'єктивності; практичної спрямованості та радикальності заходів; наукової обґрунтованості; економічної доцільності; взаємодії владних структур з інститутами суспільства і населенням; оптимальності та ефективності; об'єктивності.

На сьогоднішній день для усунення названих явищ в законодавстві були вжиті такі заходи, зокрема, прийняті:

Закон України «Про запобігання корупції» визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні,

зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень.

Закон України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014 – 2017 роки», який визначає першочергові заходи зі зменшення корупції та формування бази для подальших антикорупційних реформ.

Закон України «Про Національне антикорупційне бюро» – створення державного правоохоронного органу, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень щодо вищих посадових осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці, а також запобігання вчиненню нових.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з визначення кінцевих вигодоодержувачів юридичних осіб та публічних діячів», який встановлює механізм виявлення фізичної особи – кінцевого бенефіціара юридичної особи, а також вільного доступу до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Закон «Про очищення влади», який визначає правові та організаційні засади проведення очищення влади (лustrації), в тому числі від корупціонерів. Закон України «Про Вищий антикорупційний суд», 2018 .

Кодекс України про адміністративні правопорушення.

Кримінальний кодекс України.

Указ Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12 січня 2015 року № 5/2015.

Наказ МО України від 27.04.2018 «Про затвердження Антикорупційної програми МОУ на 2018-2020 роки».

Причини для боротьби з корупцією: корупція зменшує ефективність державних установ, корупційні інтереси руйнують ринкову економіку, міжнародні компанії уникають корумпованої економіки, корупція впливає на економічне зростання, зменшує переваги багатих ресурсами країн.

Корупція загрожує національній безпеці України, негативно впливає на формування і діяльність органів державної влади, підриваючи довіру громадян до них, ускладнює відносини України з іноземними державами.

На превеликий жаль, сьогодні ситуація не змінилася на краще. Проблеми з кредитами від МВФ, інвестиціями та міжнародною допомогою Україні напряду залежать від оцінки стану боротьби з корупцією в Україні. Вона поки що залишається негативною. Разом з тим, проблема корупції у оборонному секторі України залишається вкрай актуальною. Корупція у сфері оборони є однією із загроз для національної безпеки України. Вона знижує ефективність військової організації та боєздатність армії, відволікає ресурси або підвищує їх фактичну вартість, негативно впливає на морально-психологічний стан військовослужбовців, плямує репутацію Збройних Сил.

Наслідки корупції в оборонному секторі: привласнення приватними особами частини обмежених державних ресурсів, обмеження боєздатності

Збройних Сил, погіршення морально-психологічного стану військовослужбовців та зниження рівня поваги суспільства до військової організації, безпосередня загроза безпеці держави та її громадян, загроза базовим принципам існування держави.

Розв'язання проблеми корупції є одним із пріоритетів для українського суспільства на сьогоднішньому етапі розвитку держави.

ПРАКТИКА ВИКОРИСТАННЯ МЕТАФОРИЧНИХ АСОЦІАТИВНИХ КАРТ У РОБОТІ ВІЙСЬКОВОГО ПСИХОЛОГА

Н. С. Ярош, кандидат психологічних наук

Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба

Актуальною проблемою у роботі психолога із військовослужбовцями є важкість встановлення психологічного контакту, що виражається, в першу чергу, у небажанні розказати про проблему. Окрім того, варто відмітити, що військовослужбовці соромляться говорити про труднощі через наявність внутрішніх психологічних бар'єрів. Також спостерігається низька усвідомленість існування стресової ситуації, що безперечно впливає на рівень та якість психологічного благополуччя особистості військовослужбовця і як наслідок на ефективність його професійної діяльності.

Протягом останніх десятиріч був створений новий унікальний інструмент роботи – «Метафоричні асоціативні карти», що застосовується психологами, психотерапевтами, бізнес-тренерами, кочучами, як в особистих цілях (самопізнання, саморозвиток, поліпшення взаємин з оточуючими) так для роботи з клієнтами. Метод був створений в Німеччині і розвивався в Ізраїлі протягом останніх тридцяти років. Цей психологічний інструмент також набирає популярності у сфері військових психологів, особливо при роботі із травматичними, стресовими ситуаціями у військовому середовищі.

Метафоричні асоціативні карти – це універсальний психологічний інструмент, який базується на метафорі, що звертається до підсвідомості людини і використовується для діагностики, корекції, розвитку, розкриття творчих здібностей та коучингу. Метафоричні асоціативні карти є ефективним інструментом для роботи з різними категоріями військовослужбовців. Метафоричні карти представляють собою картинки з різними сюжетами. Увага зосереджується спочатку на візуальному стимулі, активізується права півкуля, відповідальна за інтуїцію і творчий підхід до життя. Це дає можливість обійти раціональну частину психіки військовослужбовця і уникнути виникнення внутрішніх бар'єрів, які в подальшому можуть ускладнити роботу.

Описуючи події, переживання, дії по карті, військовослужбовець говорить в теперішньому часі і описує події в русі і динаміці. Відбувається проєкція феноменів особистості, що є одним з основних і важливих принципів